

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Europæisk Betalingspåkrav](#) > Romania

Europæisk betalingspåkrav

 Rumænien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Betalingspåkravsproceduren beskrives i artikel 1014-1025 i den nye civile retsplejelov, som fik virkning fra den 15. februar 2013.

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Betalingspåbudsproceduren finder anvendelse på fordringer, der er sikre, af et fast beløb og forfaldne til betaling, og som udgør betalingsforpligtelser i henhold til en civilretlig aftale, herunder kontrakter mellem en erhvervsdrivende og en ordregivende myndighed, som er fastslået i et dokument eller oprettet i henhold til en lov, bekendtgørelse eller et andet dokument, anerkendt af parterne ved underskrift eller på anden juridisk gyldig måde. Dette omfatter ikke krav på boet under insolvensbehandling.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Betalingspåbudsproceduren er frivillig, og den berørte part kan indgive en anmodning til retten i overensstemmelse med almindelig ret.

Betalingspåkravsproceduren er en særlig procedure, der er langt enklere end den, der er fastsat i almindelig ret, og som giver kreditor mulighed for at opnå et tvangsfuldbyrdsgrundlag på andre betingelser end dem, der er fastsat i retsplejeloven.

Hvis debtors indvendinger mod betalingspåkravet er berettigede, kan retten afvise kreditors krav ved afsigelse af en kendelse.

Kreditor kan anlægge sag efter almindelig ret, hvis: retten afviser betalingspåkravet, retten udsteder et betalingspåkrav for en del af kravene, i hvilket tilfælde der kan anlægges sag efter almindelig ret for at forpligte debitor til at betale den resterende gæld, eller hvis betalingspåkravet bliver annulleret.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Ja. Den nye civile retsplejelov indeholder ingen sondring for så vidt angår skyldnerens bopæl.

Betalingspåkravsproceduren finder anvendelse, uanset om skyldneren bor i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

1.2 Den kompetente domstol

Betalingspåkrav kan indgives til den ret, der har kompetence til at behandle sagen i første instans. I tilfælde af betalingspåkrav kontrollerer dommeren af egen drift rettens kompetence.

Kompetencen til at behandle betalingspåkrav fastlægges i overensstemmelse med de almindelige regler om domstolenes kompetence.

Pengekrav på op til 200 000 RON falder ind under byretternes (*judecătorie*) kompetence. Krav på mindst 200 000 RON falder ind under domstolenes (*tribunalului*) kompetence.

Den kompetenceregulering, der finder anvendelse på den særlige betalingspåkravsprocedure, suppleres af de almindelige kompetenceregler afhængigt af kravets værdi.

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Der er ingen model-/standardformular. Fordringshaveren skal dog overholde nogle formelle minimumsregler vedrørende sit krav, som skal omfatte en række oplysninger, nemlig: deres navn og adresse eller, hvis det er relevant, deres firmanavn og vedtægtsmæssige hjemsted, debtors navn og bopæl som fysisk person og, hvis debitor er en juridisk person, virksomhedens navn og vedtægtsmæssige hjemsted samt, hvis det er relevant, registreringsattestnummeret fra handelsregistret eller registeret over juridiske personer, skatteregistreringsnummer og bankkonto, det skyldige beløb, de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå betalingsforpligtelsen støttes, tidsramme, forfaldsdato og alle andre oplysninger, der er nødvendige for at fastslå kravets størrelse.

Kravet skal også vedlægges kontrakten eller et andet dokument, der viser de skyldige beløb, samt bevis for, at betalingspåkravet er blevet forkyndt for debitor. Kreditor skal forkynde påkravet for skyldneren via fogeden eller ved rekommanderet brev med angivet indhold og modtagelsesbevis, hvorved debitor er forpligtet til at betale det skyldige beløb inden for 15 dage efter modtagelsen af denne meddelelse. Dette påkrav afbryder forældelsesfristen.

En kopi af stævningen og de dokumenter, der er vedlagt denne, skal sendes til hver af parterne samt til retten.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Nej, der er ikke noget krav om repræsentation ved en advokat, men det anbefales.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Kravets minimumsindhold er fastsat ved lov. Kreditor skal angive: det krævede beløb, de faktiske og retlige grunde til betalingsforpligtelserne, deres tidsramme, forfaldsdatoen for betaling, samt eventuelle andre elementer, der er nødvendige for at fastslå kravet.

Hvis parterne ikke har specificeret rentesatsen for forsinket betaling, anvendes den referencerente, der er fastsat af Rumæniens nationalbank. Den referencesats, der er gældende på den første kalenderdag i halvåret, anvendes for hele halvåret. Kravet tilskrives renter som følger:

- for kontrakter mellem erhvervsdrivende, fra den dato hvor kravet forfaldt til betaling
- for kontrakter, der indgås mellem erhvervsdrivende og en ordregivende myndighed, uden at det er nødvendigt at underrette debitor om, at betalingen er forfalden. Hvis der er fastsat en forfaldsdato i kontrakten, fra den følgende dag. Hvis der ikke er fastsat en forfaldsdato i kontrakten, 30 dage efter, at debitor har modtaget fakturaen eller, hvis der er tvivl herom, 30 dage efter modtagelsen af varerne eller tjenesteydelserne eller, hvis betalingspåkravet blev forkyndt, før varerne/tjenesteydelserne blev modtaget, 30 dage efter modtagelsen af varerne/levering af tjenesteydelserne. Hvis lovgivningen eller kontrakten indeholder bestemmelser om en godkendelses- eller kontrolprocedure, der muliggør attestering af de pågældende varers eller tjenesteydelsers overensstemmelse med bestillingen, og debitor modtog fakturaen eller betalingspåkravet på eller før denne dato, efter udløbet af en frist på 30 dage efter denne dato.

- i andre tilfælde fra den dato, hvor debtors betaling i henhold til lovgivningen blev eller bliver erklæret forfalden.

Kreditor kan kræve yderligere erstatning for alle udgifter, der er afholdt i forbindelse med inddrivelsen af beløb, som debitor ikke har betalt rettidigt i overensstemmelse med sine forpligtelser.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Ja, kravet skal indeholde kontrakten eller ethvert andet dokument, der viser de skyldige beløb (faktura, kassebon, håndskreven kvittering osv.). Bevis for forkyndelse af kendelsen for debitor skal vedlægges kravet, ellers vil den ellers vil blive anset for uantagelig.

Med henblik på at træffe afgørelse om kravet indkalder dommeren parterne i overensstemmelse med bestemmelserne om hastebehandling for at indhente forklaringer og præciseringer samt for at insistere på, at debitor betaler det skyldige beløb, eller at parterne når til enighed om betalingsmåderne. Tilsigelsen skal forkyndes for parterne ti dage inden retsmødet. Kopier af kreditors krav og de dokumenter, der er indgivet sammen med dette, skal vedlægges den stævning, der forkyndes for debitor som bevis for kravet. Det skal fremgå af stævningen, at debitor skal gøre indsigelse senest tre dage inden retsmødet, idet det præciseres, at retten, hvis der ikke gøres indsigelse, under hensyn til sagens omstændigheder kan anse debitor for at anerkende kreditors krav. Indsigelsen sendes ikke til fordringshaveren, der vil blive informeret om dens indhold i sagens akter.

Hvis kreditor erklærer at have modtaget det skyldige beløb, lægger retten dette til grund i en endelig afgørelse, hvorved sagen afsluttes. Når kreditor og debitor er nået til enighed om betalingen, tager retten dette til efterretning og udsteder et samtykkedekret. Dette dekret er endeligt og udgør et tvangsfuldbyrdsgrundlag.

Når retten, efter at have foretaget en prøvelse af kravet på grundlag af de fremlagte dokumenter og parternes forklaringer, finder, at kreditors krav er begrundet, udsteder retten et betalingspåkrav med angivelse af beløb og betalingsfrist. Hvis retten på grundlag af beviserne i sagen konstaterer, at kun en del af kreditors krav er berettiget, udsteder den et betalingspåkrav for så vidt angår denne del og fastsætter en betalingsfrist. I sådanne tilfælde kan kreditor indbringe et søgsmål for retten efter de almindelige regler med påstand om, at debitor tilpligtes at betale resten af kravet. Betalingsfristen skal være mindst 10 dage og maksimalt 30 dage regnet fra datoen for forkyndelse af påkravet. Retten kan ikke fastsætte en anden betalingsfrist, medmindre parterne har aftalt dette. Påkravet overgives til de fremmødte parter eller forkyndes for hver part så hurtigt som muligt efter de gældende regler.

Hvis debitor ikke bestrider kravet ved at gøre indsigelse, udstedes betalingspåkravet senest 45 dage efter kravets indgivelse. Denne frist omfatter ikke den periode, der er nødvendig for at forkynde procesdokumenterne, eller forsinkelser, som kreditor har forårsaget, herunder dem, der skyldes ændring eller supplerings af kravet.

1.4 Afvisning af begæringen

Hvis debitor bestrider fordringen, efterprøver retten på grundlag af sagens akter og de afgivne forklaringer, om indsigelsen er berettiget. Hvis retten kan tiltræde debtors anbringender, afslår den kreditors begæring. Hvis skyldners anbringender vedrørende sagens realitet medfører, at der skal fremlægges andre beviser end dem, der er nævnt, og disse beviser kan tages i betragtning efter de almindelige regler, meddeler den afslag på kreditors begæring om udstedelse af et betalingspåkrav. Alternativt kan kreditor anlægge sag efter de almindelige regler.

1.5 Klageadgang

Debitor kan indgive en annullationspåstand vedrørende en betalingsordre inden for 10 dage efter, at den er blevet forkyndt eller meddelt. Kreditor kan også inden for samme frist indgive en annullationspåstand vedrørende en afgørelse om afslag på betalingspåkravet og af et delvist betalingspåkrav. Annullationspåstanden kan kun støttes på manglende iagttagelse af de krav, der gælder for udstedelse af betalingspåkrav og, hvis det er relevant, på efterfølgende grunde til, at betalingsforpligtelsen er bortfaldet. Den ret, der udsteder betalingspåkravet, træffer afgørelse om annullationspåstanden i det samlede dommerkollegium bestående af to dommere. Annullationspåstanden medfører ikke opsættende virkning. En suspension kan dog indrømmes efter

anmodning fra debitor, men kun mod sikkerhedsstillelse, hvis størrelse fastsættes af retten. Hvis den relevante ret tager annullationspåstanden helt eller delvis til følge, annullerer den påkravet fuldt ud eller delvist, idet den træffer en endelig afgørelse.

Hvis kreditor har indgivet en annullationspåstand, og denne er blevet imødekommet af den kompetente ret, vil retten afsige en endelig dom, hvorved betalingspåkravet udstedes.

En afgørelse om ikke at give sagsøgeren medhold i en annullationspåstand er endelig.

Anmodninger om et europæisk betalingspåkrav, der indgives i henhold til forordning (EF) nr. 1896/2006, som ændret, behandles af den ret, der har kompetence til at behandle sagen i første instans. Anmodninger om prøvelse, der fremsættes på de betingelser og inden for den frist, der er fastsat i forordningens artikel 20, henhører under den ret, hvis afgørelse appelleres, og som behandler anmodningen i et fuldt dommerkollegium med to dommere. (Artikel 1⁹ i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre visse fællesskabsforordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, godkendt med ændringer ved lov nr. 191/2007, som ændret).

1.6 Indsigelse

I henhold til artikel 1025, stk. 2, i den nye civile retsplejelov kan den berørte part indgive en appel efter de almindelige regler mod fuldbyrdelsen af betalingspåkravet.

I henhold til artikel 637, stk. 1, i den nye lov kan fuldbyrdelse af en afgørelse, der udgør et tvangsfuldbyrdesdokument, kun ske på kreditors risiko, hvis afgørelsen kan anfægtes ved ordinær appel eller appel til den øverste domstol. Hvis kendelsen efterfølgende ændres eller ophæves, er kreditor retligt forpligtet til helt eller delvist, alt efter omstændighederne, at genoprette debtors rettigheder.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

I henhold til artikel 720 i den nye lov skal retten, hvis den tager appellen over fuldbyrdelsen til følge, under hensyntagen til dens genstand, alt efter omstændighederne, korrigere eller annullere den anfægtede fuldbyrdesakt, træffe afgørelse om annullering eller ophør af selve fuldbyrdelsen eller annullere eller præcisere fuldbyrdespåbuddet. Hvis retten afviser appellen, kan appellanten blive pålagt at betale erstatning for skader forårsaget af forsinkelsen af fuldbyrdelsen samt en bøde, hvis appellen blev indgivet i ond tro.

Den endelige afgørelse om, hvorvidt appellen skal imødekommes eller afvises, sendes også straks og af egen drift til fogeden.

Hvis appellen tages til følge, er fogeden forpligtet til at efterkomme de foranstaltninger, som retten har truffet eller påbudt.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

I henhold til artikel 1025, stk. 2, i den nye lovgivning er betalingsordren eksigibel, selv om den anfægtes med et annullationssøgsmål, og den har foreløbig retskraft, indtil appellen er afgjort. Betalingsordren bliver endelig, hvis der ikke indgives annullationssøgsmål, eller hvis det afvises.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Betalingspåbuddet er eksigibelt, selv hvis det anfægtes med et annullationssøgsmål, og har foreløbig retskraft, indtil søgsmålet er afgjort. Annullationspåstanden medfører ikke opsættende virkning. En suspension kan dog indrømmes efter anmodning fra debitor, men kun mod sikkerhedsstillelse, hvis størrelse fastsættes af retten. Betalingspåbuddet bliver endeligt, hvis debitor ikke indgiver et annullationssøgsmål, eller hvis det afvises. Hvis den relevante ret tager annullationspåstanden til følge, træffer den en endelig afgørelse, hvorved den udsteder betalingspåkravet.

For at fuldbyrde afgørelsen i overensstemmelse med artikel 666 i den nye lov, anmoder fogeden, efter at have registreret anmodningen om fuldbyrdelse, den ret, der har truffet afgørelsen, om at godkende fuldbyrdelsen. Anmodningen om godkendelse af fuldbyrdelsen behandles af retten ved en afgørelse truffet i et lukket retsmøde uden indkaldelse af parterne.

Godkendelse af fuldbyrdelse giver kreditor mulighed for at anmode den foged, der søgte om godkendelsen, om at anvende alle lovlige fuldbyrdelsesmidler for at gøre sine rettigheder gældende.

Retten kan kun afvise ansøgningen om godkendelse af fuldbyrdelse, hvis: ansøgningen om fuldbyrdelse henhører under et andet fuldbyrdelsesorgans kompetence end det, der er meddelt; dens afgørelse eller, i givet fald, dokument ikke efter loven udgør et eksigibelt påbud; dokumentet opfylder, i modsætning til en retsafgørelse, ikke alle de formelle betingelser, der kræves ved lov, eller andre krav i specifikke tilfælde, der er fastsat ved lov; fordringen er ikke sikker, på et fast beløb og forfalden til betaling, skyldneren er fritaget for fuldbyrdelse; påkravet indeholder bestemmelser, som ikke kan opfyldes gennem fuldbyrdelse; eller der er andre juridiske hindringer.

Den afgørelse, hvorved retten imødekommer anmodningen om godkendelse af fuldbyrdelsen, kan ikke appelleres, men kan prøves i forbindelse med en appel over fuldbyrdelsen. Afgørelsen om at afvise anmodningen kan kun appelleres af kreditor inden for 15 dage efter forkyndelsen.

I henhold til artikel 712, 718, 719 og 720 i den nye civile retsplejelov kan enhver person, der er berørt eller skadelidende ved fuldbyrdelsen heraf, appellere fuldbyrdelsen, afgørelser truffet af fogeden samt enhver fuldbyrdelsesakt. Afgørelsen om appellen kan kun anfægtes ved appel til den øverste domstol.

Den kompetente ret kan udsætte fuldbyrdelsen, indtil fuldbyrdelsesappellen eller en anden anmodning om fuldbyrdelse er afgjort, efter anmodning fra den interesserede part og kun af gyldige grunde.

Retten vil, hvis den tillader appellen mod fuldbyrdelsen, rette eller annullere den anfægtede fuldbyrdelsesakt, træffe afgørelse om annullering eller ophør af selve fuldbyrdelsen eller annullere eller præcisere fuldbyrdelsespåbuddet.

Hvis retten afviser appellen, kan appellanten blive pålagt at betale erstatning for skader forårsaget af forsinkelsen af fuldbyrdelsen samt en bøde, hvis appellen blev indgivet i ond tro.

Den endelige afgørelse om, hvorvidt appellen skal imødekommes eller afvises, sendes også straks og af egen drift til fogeden.

Hvis appellen tages til følge, er fogeden forpligtet til at efterkomme de foranstaltninger, som retten har truffet eller påbudt.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.8.1.

■ Sidste opdatering: 09/04/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.